

CP
24 D'OCTUBRE 2016
7.2.

14 OCT. 2016

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP), AMB EL SUPORT D'ÒMNIUM CULTURAL, ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA (ANC), ASSOCIACIÓ DE PROFESSIONAL I ESTUDIÓSOS EN LLENGUA I LITERATURA CATALANES (APELLC), CASAL POPULAR SAGETA DE FOC, COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA (CAL) PER ESTENDRE L'ÚS SOCIAL DE LA LLENGUA CATALANA A TARRAGONA I POTENCIAR EL CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA (CPNL)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

L'estat actual de la llengua catalana arreu dels Països Catalans, i concretament al Principat de Catalunya i al municipi de Tarragona, dista molt de la plena normalització lingüística que s'ha dut a terme des de la restitució de la Generalitat de Catalunya.

La llengua catalana ha patit una minorització lingüística sistematitzada i perpetuada pels poders jurídics i polítics espanyols des de la conquesta, *manu militari*, a mans de les tropes borbòniques fa més de 300 anys, i amb el repicó franquista del 1939. Un fet clar que demostra aquesta minorització és que la llengua catalana va estar prohibida a l'Estat espanyol –si obviem el malauradament breu període republicà– fins una data tan recent com és l'any 1978.

La Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, explicita la voluntat política de la Generalitat de Catalunya de continuar impulsant el procés de normalització lingüística en tots els segments de la vida social arreu dels territoris de parla catalana. Encara més enllà del govern, cal destacar que el model de normalització i d'immersió lingüística per a l'alumnat del sistema educatiu català, propugnat i defensat per la gran majoria de representants electes des de la dècada de 1980, ha garantit una major cohesió social, coneixement, prestigi i ús de la llengua catalana. Malgrat això, des del punt de vista d'ecologia lingüística, el català encara dista de tenir un nivell de salut acceptable, i sovint s'ha afirmat que el català gaudeix d'una «mala salut de ferro», la qual cosa afirma implícitament que el català és un malalt cronificat amb poques expectatives de vida.

Les polítiques lingüístiques encaminades cap a la plena normalitat de la llengua catalana neixen de la necessitat de revertir el procés de diglòssia lingüística, estadi en el qual les llengües en contacte es diferencien en els usos lingüístics i una llengua és subordinada a

l'altra, i que és estadi anterior a la substitució lingüística; en aquest darrer terme, la llengua catalana seria extingida en usos i funcions que li haurien pertocat.

Pel que fa les atribucions d'aquest Consistori, el Reglament d'Ús de la Llengua Catalana (RULC) aprovat per aquest Ple garanteix que la llengua catalana sigui la d'ús preferent en l'administració local i tota la ciutadania pugui ser atesa sense cap discriminació per raons de llengua. Aquest mateix reglament, vigent des de 1992, preveu que es posin a disposició de la població i de tot el personal de l'administració les eines necessàries per poder oferir un servei de qualitat en llengua catalana.

Si parem atenció a la situació que tenim a la nostra ciutat, la realitat és força desencoratjadora. L'ús del català és absolutament desigual en funció de la zona on ens trobem, fins al punt que a alguns barris els mateixos grups polítics eviten emprar el català sota la premissa de facilitar que el seu missatge arribi a la població. Disposar d'un estudi local sobre els usos lingüístics seria de gran utilitat per a abordar objectivament aquestes diferències. Igualment, seria necessari conèixer la demanda real que tenim a la ciutat en quant als cursos gratuïts de català, mitjançant algun tipus d'enquesta. Aquesta anàlisi de la realitat permetria objectivar l'estat de la llengua catalana en tots i cadascun dels indrets de la ciutat, amb la qual cosa també se sabria l'ús i qualitat de la llengua dintre de l'administració local.

La implementació de la normalització lingüística és una eina per poder abordar l'ús del català de manera transversal, com a eina de cohesió social, que canalitzi propostes diverses encarades a la població tarragonina a través de les diferents conselleries que ja estan creades: Cultura, Educació, Atenció a la persona, etc. Però també desplegant accions en el si de l'administració local, com és la formació permanent del personal municipal en coneixements de llengua oral i escrita.

ANTECEDENTS:

El primer govern socialista encapçalat per l'alcalde Ballesteros, que comptava amb el suport d'Esquerra Republicana, va acordar crear molt encertadament el Servei de Política Lingüística de l'Ajuntament de Tarragona, amb les funcions d'assessorament, planificació, dinamització i formacions educatives de caire lingüístic adreçades a tot el personal de l'administració local que ho desitgés. Malgrat tot, aquell servei no va comptar amb prou voluntat per tal d'establir vincles amb els tècnics professionals del Consorci per a la Normalització Lingüística, que és l'ens que ha dut a terme l'ingent (i molt necessària) tasca de normalització a les comarques on té competències. Aquest fet, ha de servir per esmenar les futures atribucions i determinacions municipals en la matèria de la normalització lingüística.

El model que s'ha aplicat en altres ciutats, com Reus, consisteix en què una persona funcionària de l'ajuntament exerceix tasques tècniques i desenvolupa una feina transversal, supervisada des del CPNL, dintre de les regidories. En aquest sentit, s'aconsegueix un aprofitament de personal i, en conseqüència no resulta necessari cap augment de personal.

Per tots aquests motius, el Grup Municipal de la CUP proposa a la Junta de Portaveus l'adopció dels següents **ACORDS**:

PRIMER. Estendre l'ús social de la llengua catalana a Tarragona i potenciar el Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL).

SEGON. Incrementar l'aportació econòmica municipal al CPNL en un 40%, per a avançar cap a una dotació pressupostària adient a les dimensions del municipi i de l'administració local, ja sigui instant el Govern de la Generalitat a augmentar la dotació pressupostària al CPNL, la qual cosa permetria l'augment de la dotació municipal, o bé mitjançant el finançament d'activitats concretes proposades pel CPNL per part de l'ajuntament de Tarragona.

TERCER. Refermar el compromís, de forma activa i contacte permanent, amb el Consorci per a la Normalització Lingüística, juntament amb la Generalitat de Catalunya, per tal de garantir una gestió adequada del multilingüisme al municipi de Tarragona i al si de l'administració local.

QUART. Donar compliment al tercer acord mitjançant l'atribució de funcions a una persona treballadora del l'ajuntament que s'encarregaria d'exercir el rol d'enllaç entre l'administració local i el Consorci per a la Normalització Lingüística.

CINQUÈ. Garantir les formacions en aquest àmbit per al personal de l'administració local.

SISÈ. Expressar el suport de l'Ajuntament de Tarragona al model d'immersió lingüística a les escoles, davant de l'ofensiva contra un model inclusiu, integrador i d'ampli consens que ha demostrat la viabilitat d'una cohesió social lingüística vehiculada en català.

Grup Municipal de la CUP a l'Ajuntament de Tarragona

Tarragona, Països Catalans, 14 d'octubre de 2016

